

اثربخشی آموزش مهارت‌های فرزند پروری مثبت بر خودکارآمدی تحصیلی و انگیزش پیشرفت

دانش آموزان

زهره موسوی امیرآباد

گروه مشاوره، اداره آموزش و پرورش البرز، قزوین، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های فرزند پروری مثبت بر خودکارآمدی تحصیلی و انگیزش پیشرفت دانش آموزان بود. روش پژوهش، نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه‌ی مورد مطالعه در این پژوهش کلیه مادران دانش آموزان ۱۳-۱۵ ساله مدارس متوسطه اول شهر صنعتی البرز در سال ۱۳۹۶ بود که ۳۰ نفر از آن‌ها به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. شرکت کنندگان به صورت تصادفی به دو گروه ۱۵ نفری تقسیم شدند (یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل). گروه آزمایش، برنامه آموزش مهارت‌های فرزند پروری مثبت را در ۸ جلسه دریافت کردند در حالی که به گروه کنترل این آموزش ارائه نشد. جهت گردآوری اطلاعات از پرسشنامه انگیزش پیشرفت هرمنس (۱۹۷۱) و پرسشنامه خودکارآمدی دانش آموز جینکز و مورگان (۱۹۹۹) استفاده شد. اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از تحلیل کوواریانس، با استفاده از نسخه ۲۳ نرم‌افزار آماری SPSS تحلیل شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد، آموزش مهارت‌های فرزند پروری مثبت بر افزایش خودکارآمدی تحصیلی و انگیزش پیشرفت دانش آموزان تأثیر معناداری دارد. بنابراین می‌توان گفت بهبود خودکارآمدی تحصیلی و انگیزش پیشرفت دانش آموزان نتیجه تغییر الگوها و روش‌های فرزند پروری در مادرانشان می‌باشد که در جلسات فرزند پروری مثبت شرکت کرده بودند.

واژگان کلیدی: فرزند پروری مثبت، خودکارآمدی تحصیلی، انگیزش پیشرفت